

Maribor. Živeli zborovalci! Naprej katoliško prepričanje!

Tiskovno društvo.

Ljutomer. Katoliškonarodni Slovenci ljutomerskega okraja radostno pozdravljamo novo katoliškonarodno društvo!

Srabočan.

Konjice. Katoliško politično društvo konjiško prisrčno pozdravlja najmlajšo posestrimo. Bog in narod!

Voh.

Vransko. Rasti, procvitaj! Novemu društvu slava! Katoliško politično društvo za vranski okraj.

Zdolšek, preds.

Sv. Lenart v Slov. gor. Iskreno pozdravljamo društvo kot novega soboritelja za katoliškonarodna načela!

Kat. pol. društvo za šentlenski okraj.

Pristova. Somišljeniki srčno pozdravljamo zborovalce katoliškega političnega izobraževalnega društva. Rasti, procvitaj!

Doberšek.

Jarenina. Navdušeno pozdravljamo ustanovitev katoliškega političnega društva za šmarnski okraj in iskreno želimo, da bi novo društvo vzbudilo celi okraj, poživilo katoliško in narodno zavest in združilo vse dobromisleče rodoljube in kmete v skupno armado neustrašenih borilcev za katoliško vero, za narod slovenski in za avstrijsko domovino. Huda se vsepovsodi godi našemu narodu; tlačijo ga tuji sovražniki, pačijo ga domači nezvesti sinovi, ki hočejo naše ljudstvo z židovskim lažliberalizmom in z brezverskimi načeli odtujiti tisočletnim našim sporočilom, mu iztrgati iz srca ljubezen do vere in do cerkve in mu tako pripraviti gotovi propad. Slava Vam, vrli katoliški možje lepega šmarnskega okraja, da ste se v pričo tolkih nevarnostij vzbudili in si ustanovili domače ognjišče, kjer se bode ogrevali za pravi krščanski napredek našega naroda, se bode v vsem potrebnem izobraževalni in se učili vojskovati se za staroslavne naše narodne svetinje proti tujm in domačim sovražnikom. Ustanovitev Vašega društva je nova stopinja k popolni organizaciji južnoštajerskih Slovencev na katoliškonarodni podlagi. Ker nam je te organizacije proti dvojnemu sovražniku nujno treba, se ustanovitve Vašega društva kot novega sobojavnika še posebno radujemo Slovenci ob meji. Bog blagoslovi Vaše plemenito delo! Bog živi vse vrle zborovalce, posebno pa še delavce na katoliškem-slovenskem polju!

Kat. pol. društvo.

Državni zbor.

Nekaj za kmete.

Da se kmetom, posebno manjšim posestnikom, katerih posestvo ni cenjeno nad pet tisoč kron, nekoliko pomaga, je cesarska naredba z dne 16. avgusta 1899 določila, da se od takih posestev ne pobira več pristojbina, kakor poprej, ako posestvo prevzame otrok po smrti starišev. Ker bi pa na tak način država zgubila na leto blizu devet milijonov kron, se je ob enem določilo, da prenehajo tiste olajšave, katere so veljale pri prodaji hiš, katere so — navadno radi dobičkarje — zidali po mestih stavbeniki spekulantlanti. Le-ti so se toraj odločno uprli imenovani cesarski naredbi in prosili v posebnih pismih državne poslance, naj delajo na to, da se cesarska naredba, ki se je izdala na korist manjšim posestnikom, zopet odpravi.

Da se ta velevažna stvar vredi, se je izvolil poseben pristojbinski odsek, kateremu načelnik je vitez Berks. Pred kratkim je ta odsek predložil zbornici sledeči zakonski načrt:

Oni cesarski odlok zastran odprave, oziroma olajšave pri pristojbinah, se odpravi, ker je nepostaven; a namesto njega se vpelje postava, ki dovoljuje, da se v slučaju, ko prevzame sin posestvo od očeta, katero ni vredno čez 5000 kron, opustijo vse pristojbine; pri posestvih od 5000 kron do 10.000 kron se plača pa samo pol odstotka. To je toraj jako znatna polajšava kmetom

na korist. Nadalje določuje predlog pristojbinskega odseka, da znašajo pristojbine 2 $\frac{1}{2}$ odstotka od novih in prezidanih poslopij, ako v štirih letih preidejo v druge roke.

Zgoraj omenjena cesarska naredba z dne 16. avgusta 1899, katera je gotovo po volji vsem manjšim posestnikom in prijateljem ljudstva in bodo vsi pravi zastopniki ljudstva tudi glasovali za to, da se tudi nova postava glasi v tem smislu. Ker je bil takrat Čeh dr. Kaizl finančni minister, ko je izišla imenovana cesarska naredba, je bilo primerno, da tudi on taisto zdaj v zbornici zagovarja naproti mnogim njenim nasprotnikom. To je tudi storil pretečeni petek, dne 19. aprila. A vedno so se mu upirali in ga zbadali med njegovim govorom mnogoteri neprijatelji našega vbožega ljudstva. Prav posebno je dr. Kaizlna zbadal tudi zastopnik ljubljanskega mesta dr. Tavčar.

Mnogoteri poslanci želijo, naj bi se pobiranje pristojbin za slučaj smrti starišev opustilo tudi pri večih posestvih. Toda finančni minister je izjavil, da je svota od 5000 kron najvišja, za katero naj velja oprostitev. Če bi večina zbornice glasovala za oprostitev od večih zneskov, pride cela postava v nevarnost, ker bi je vlada ne predložila cesarju v potrditev. V kratkem bo dovršila zbornica razpravo o tej postavi.

Veselo znamenje boljše bodočnosti.

Katoliški avstrijski Nemci so ustanovili »Katoliško šolsko društvo«, ki ima ta namen, da vzgaja katoliške ljudske učitelje in vstanavlja zasebne ljudske šole in učiteljišča. Udov steje to društvo nad 45.000. Prihodnji naš cesar, nadvojvoda Franc Ferdinand je že dalje časa želel, da prevzame on varstvo ali pokroviteljstvo tega »katoliškega šolskega društva«. Predsedništvo tega društva, kateremu načelnik je zdravnik dr. Schwarz, se je v sredo 17. aprila 1901 poklonilo svitlemu prestolonasledniku Francu Ferdinandu in ga prosilo, naj prevzame pokroviteljstvo društva. Dozdaj je bil pokrovitelj društva prevzvišeni škof St. hipolitski dr. Rössner. Nadvojvoda je pri tej priliki izjavil blizu sledeče besede: »Prav rad prevzamem to mesto »pri katoliškem šolskem društvu, katero »je ravno današnje dni silno važno. Kajti »tisti, ki danes kričijo: »Proč od Rima« — kričijo tudi: »Proč od Avstrije«. Jaz »bodem društvo podpiral ne le samo z »besedo, temveč tudi v djanju. Želim, da »se te moje besede objavijo«. Govoril je presvetli nadvojvoda blizu deset minut. Besede nadvojvode Franca Ferdinanda so se bliskoma razglasile po vseh krajih cesarstva. Dan pozneje, v četrtek, so o tem dogodku prinašali časniki že mnogovrstna sporočila. Ta stvar je grozno zbudila tudi vse državne poslance, ki ne morejo trpeti ničesar, kar diši po katoliški soli. Zato so nemški narodnjaki: Deršata, Kaiser, Pomer itd. precej ob začetku seje pretečenega četrčka vložili interpelacijo, v kateri so prašali ministerskega predsednika dr. Körberja: ali mu je znano, kaj je govoril nadvojvoda in kaj namerava vkreniti proti temu? Dr. Körber ni bil v zadregi. Ministerstvo je slutilo, kaj se vtegne zgoditi v seji ter se je pred sejo zbornice že posvetovalo o odgovoru proti slučajni interpelaciji. Dr. Körber je toraj izjavil: »da mu »ni bilo znano, kaj namerava storiti prestolonaslednik, da je pa to njegovo po- »četje čisto zasebnega značaja; da pa mora »on (dr. Körber) zavreči tako nedostojno »obnašanje, kakoršno se je slišalo danes »nasproti članu presvitle cesarske hiše«.

Na desnici zbornice so odobravali poslanci te besede ministerskega predsednika, levičarji so hudo ugovarjali. Z odgovorom ministerskega predsednika je bil nezadovoljen tudi štajerski poslanec Malik, ki je zahteval, da se začne v zbornici razprava o ministrovih besedah ter predlagal glasovanje po imenih. A 149 glasov je bilo proti predlogu

in le 106 za Malikov predlog. Čehi so odločili: vsi, ki so glasovali, so glasovali proti razpravi; nekateri pa so rajše zapustili zbornico, kakor da bi se uprli proti cesarski hiši. Znano je namreč, da soproga presvitlega prestolonaslednika je rojena grofica Chotek, toraj českega rodu in da je presvitle nadvojvoda tudi velik prijatelj Čehov. Češki poslanci so toraj glasovali proti razpravi ne radi tega, kakor da hrepenijo po katoliških šolah, temveč iz političnih ozirov, ker vedo, da je nadvojvoda Franc Ferdinand naklonjen češkemu narodu. Toliko bolj nas mora boleti, da je poslanec ljubljanskega mesta dr. Tavčar, glasoval s nemškimi prusaki, ter se zameril s tem tudi Mladočehom, ki so kaj pikre opazke delali nad njim, o katerem so pričakovali, da bo Čehe podpiral.

Procesije v državnem zboru.

Vsenemškimi prusakom v zbornici tudi procesija ni po volji, katero so nameravali dunajski katoličani prirediti v proslavo sv. leta. Poslanec dr. Eisenkolb je zahteval od zborničnega predsednika, naj poduči dr. Körberja, da ne sme privoliti v to, da bi se po dunajskem mestu zdaj vršil tak obhod, ko je skupaj državni zbor. — A predsednik grof Vetter ga zavrne precej robato: »Jaz nimam ministerskemu svetu dajati nobenega nauka«. Med govorom dr. Eisenkolba se je večina zbornice temu poslancu rogala in glasno smejala.

Slovanski centrum in slovensko-hrvatski klub.

Ker so slovenski liberalni poslanci izstopili iz jugoslovanskega kluba, se je v seji slovenskega središča dne 19. aprila pretresaval predlog dr. Šušteršiča, viteza Berksa in župnika Žičkarja, naj se zdaj oba kluba združita. V tem smislu se je želja slovenskega centra razodela dr. Ivčeviću, predsedniku jugoslovanskega kluba.

Za pogorelee na Blanici.

Poslanec Žičkar in tovariši so vložili nujni predlog v pomoč Blančanom (v brežiškem okraju), katerim je požar dne 9. aprila napravil škode blizu 40.000 kron po odšteti zavarovalnini. Beda je velika, ker je zgorela vsa krma, živež in vse poljedelsko orodje. Kje je pa še žetva?

Dopisi.

Dunaj. (Posl. Žičkar in dr. Ploj s tovariši) sta stavila v drž. zboru dne 29. marea 1901 do trgovinskega ministra sledečo interpelacijo: V zadnjih letih se je obrnilo več okrajnih zastopov, županstev, krajnih šolskih svetov in drugih korporacij iz Spodnjega Štajerja do c. kr. trgovinskega ministerstva s prošnjami, da bi dobili poštni uradi, ki se nahajajo v krajih s slovenskim prebivalstvom, pečate in napise tudi v slovenskem jeziku. Pravica, da to zahtevajo, je celo naravna in utemeljena v § 19. državnih osnovnih zakonov.

Pa tudi z ozirom na potrebe vsakdanjega življenja mora vsak pametno misleč človek pripoznati, da je brezuvetno potrebno, da nosijo poštni uradi v slovenskih krajih udomačeno slovensko ime. Kajti mnogokrat se nemška imena močno razločujejo od slovenskih. Tako se glasi trg Sevnica v nemškem Lichtenwald, Konjice Gonobitz, Doberna Neuhaus, Rimske Toplice Römerbad, Laško Tüffer, Planina Montpreis, Radinci Radein, Dramlje Trennenberg, Ljutomer Luttenberg, Ptuj Pettau.

Samoumevno je torej, da so poštni uradi ravno tako kakor drugi uradi dolžni spraviti si pečate z napisi maternega jezika dotičnega prebivalstva. Za take napise so se potegovali okrajni zastopi Sevnica, Ptuj, Ljutomer, občine Dramlje, Hrastje in Mota, Kapela, Očeslavei, Ivanjševci, Radenci, Murskivrh-Zasad,

Ivanjci, toda brez vspeha. Potolazili so nekatere imenovanih občin, da dobe pečate s slovenskim napisom, kadar bodo sedanji samonemški obrabljeni in se bodo morali novi nakupiti. Toda za pošne urade Radinci in Ivanjci n. pr. so se nakupili novi pečati, a zopet s samonemškim napisom, čeprav v Radencih ni niti 20, v Ivanjcih niti pet Nemcev.

Podpisani vprašajo zaradi tega g. trgovskega ministra: Iz kakšnih vzrokov noče c. kr. trgovinsko ministerstvo ugoditi opravičenim željam slovenskega ljudstva glede pečatov in napisov pri c. kr. pošnih uradih?

Iz kozjanskega okraja. (Slovensčina). Odkar je kozjanski okraj v slovenskih rokah, se je narodna zavest močno vzbudila. Posebno še, ko je marljivo katol. politično društvo začelo na vse kraje plodonosno delovati. Marsikateri slovenski napis ali dvojezični pošni ali občinski pečat je zagledal beli dan! Čudimo se pa nekaterim, ki se še ne zavedajo dosti svoje narodnosti na slovenskih tleh. Da n. pr. Podčetrtak nima dvojezičnega pečata, temu se ne čudimo, komur so tamošnje razmere znane, a da imajo zavedni in ponosni Šentpetrani samo nemški pošni pečat, je nekaj izvanrednega.

Nekateri se hudujejo nad kozjansko sodnijo radi večkratnih nemških dopisov in še zraven večasi na nemški pečat, posebno v zapuščinskih zadevah. Da bo pa sodnija slovenski dopisovala, morajo pred vsem občine slovenski uradovati s sodnijo, a ne nemški, kakor še žalibog nekatere storijo. Da navedem le nekatere. Planinska vas se šopiri s svojo nemščino, ker ima baje v Planinskem trgu tajnika, ki slovensčini ni naklonjen. Zagorje naj odločno uraduje s sodnijo in glavarstvom le slovenski. Prevorje je bilo že enkrat v tem listu omenjeno. Odkar ima mladega občinskega predstojnika ter v Lesični baje tajnika, povzdiguje nemščina oholo svojo glavo v uradovanju. Celo naslovi na bližnje občine so nemški in mesto lepega slovenskega pečata se nahaja večkrat nemški.

Drensko rebro, akoravno je v pilštanski župniji, se ne more otresti popolnoma nemškega uradovanja. Trg Pilštanj je zdaj v drugih rokah, zato zdaj bolj odločno slovenski uraduje. Kaj naj rečemo o hribski občini pri Kozjem — Veternik, ki ima nemški pečat in nemško uradovanje, ko pa baje nobenega Nemca v občini ni. Tukaj bi imel neki gospod v Kozjem veliko zaslugo, ko bi to občino spreobrnil. Občina Križe ima neki tudi veliki križ s slovensčino, ker ne mara veliko za njo.

So še nekatere občine, o katerih bi se še dalo kaj govoriti, pa naj to zadostuje. Možje, zdramite in ne zaničajte svojega materne jezika. »Slov. Gosp.« je v 15. številki dokazal, da Slovenci nazadujemo, naj to ne velja o našem okraju. Mi hočemo na celi bojni črti napredovati nevstrašljivo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poslancu dr. Ploju so liberalci šmarškega okraja na željo kranjskih liberalcev izrekli zadnjo nedeljo nezaupnico, zato ker je dosegel, da so kranjski liberalni poslanci morali izstopiti iz hrvatsko-slovenskega kluba, ker se niso hoteli poboljšati. Poslancu dr. Ploju ta nezaupnica pač ne bo delala nobene preglavice, in če bi bil v nedeljo v Šmarju pri zborovanjih, bil bi celo ponosen, da mu taki ljudje ne zaupajo. Katoliški narodni volilci, ki so dr. Ploja volili in ki so zanj pri volitvi agitirali, dočim so liberalci že takrat nasprotovali njegovi kandidaturi, pa se veselijo vspeha dr. Ploja.

Iz državnega zbora. Začetkoma današnje seje (23. aprila) strastni napadi med krščanskim socijalcem Wohlmaierjem in nemškim narodnjakom Völkonom. Koncem seje protestiral opat Treuenfels proti novim napadom vsenemških prusakov v interpelacijah,

v katerih zasmehujejo brezmadežno spočetje D. M. in druge verske resnice katol. cerkve. Novi napadi od P. L. Lov na nadvojvodo Franc Ferdinanda in habsburško hišo.

Iz šole. Nadučitelj je postal v Trbonju pri Marenbergu ondotni šolski vodja g. Martin Regoršek. Stalni so postali: pri Sv. Marjeti niže Ptujca ondotni učitelj g. Ludovik Šjanec, pri Sv. Bolfenku pri Ptujcu učitelj g. Drag. Korošec, v Marenbergu g. Otmar Herbst iz Kajnaha, pri Sv. Vidu niže Ptujca učitelja g. Rud. Kocmut iz Zibike in g. Ivan Klenovšek iz Jarenine, pri Sv. Križu pri Mariboru g. Ivan Robnik, pri Vel. Nedelji g. Jakob Preindl iz Hoč, pri Sv. Petru nad Laškim učiteljica gdč. Ana Hrovatin iz Dobja, v Št. Ilju v Slov. gor. gdč. Helena Raunicher, v Jarenini ondotna suplentinja gdč. Ana Vauda, v Polzeli gdč. Franja Gonsé, v Št. Jurju ob Taboru gdč. Marija Stupan, v Prihovi gdč. Helena Dolenc, v Stranicaah gdč. Antonija Vajencič. — V stalni pokoj je šla učiteljica v Marenbergu gdč. Mar. Konešeg.

Z murskega polja. Po polju se kažejo ozimne setve prav lepe. Zemlja za spomladno delo je lepa. Drevje bo malo cvetelo, razun črešenj, ki so že v najlepšem cvetju. Po goricah je trta dobro prezimila, le tuintam se najde kaj očesja premrzjenega; les je zdrav. Treba se je pripravljati na nakup žvepla, da se bo žveplalo, kakor hitro bo na mladikah po štiri, pet listov; tako delo je lani najbolj pomagalo. — Živina ima dobro ceno, zrnje pa ne. Kilo pšenice velja 7 kr. in četrtinko. Je še dosti pšenice na prodaj. — Ljudje se pridno poprijemajo cepljenja trt.

Vitanje. Čudna vremena imamo letos. Dasi smo visoko v Pohorju, vendar je zrak nenavadno spremenljiv. Letos smo imeli že rudeč sneg na Pohorju. Deževalo je blato. Grmelo in treskalo je že tudi marcija kakor poleti. V torek, t. j. 16. aprila je hobnelo v zraku okolo poldne, kakor bi se hribje podirali. Sem čez Kozjek so se pridrvili črni oblaki in nastala je strašna nevihta. Usulo se je ledeno zrnje in kmalu so bile gore s točo pobeljene. Kako uro nato je jelo silno deževati, malodane, da niso zopet naše rečice prestopile svoje struge. Okolo starih je jel pa kapati sneg, ki še zdaj pokriva Rakovške planine. V enem dnevu smo torej imeli prijazno spomlad, viharno poletje, deževno jesen in snežno zimo. Stari možje ne pomnijo kaj takega. Ljudstvo pa se čudi, češ, kaj je temu vzrok?

Sv. Štefan na Žusnu. Dne 16. t. m. popoldan je pri Sv. Štefanu s strašnim bliskom in gromenjem bila toča in naliv dežja, zvečer pa je sipal sneg. Strela je udarila v hišno z opeko krito poslopje posestnika J. Pevca, bližnjega soseda naše ljudske šole. Je popolnoma porušila dimnik, potrupala strešno opeko, poškodovala kuhinjski obok, okraspala strop v dveh sobah, osmodila na steni viseče podobe, zdrobila v kotu pred podobo Križanega stoječo posodico, dokler si ni napravila pota skoz močen zid v zemljo. Božjemu varstvu se je zahvaliti, da je ostala pridna gospodinja, ki je med svi-gajočo streljo sama bila v hiši pri mizi, popolnoma nepoškodovana, in da se poslopje ni vnelo; sicer bi pri tolikem viharju cela vas bila v nevarnosti. Tukaj in še v nekaterih drugih krajih se zvoni v vseh cerkvah ob 7. uri zvečer v resnoben spomin, da po-božno molimo in srčno prosimo ljubega Boga, naj nas po priprošnji prebl. Device Marije in Sv. Florjana varuje večnega in časnega ognja, kakor drugih dušnih in telesnih nesreč.

Požar je uničil v noči od 17. na 18. aprila grad Brunsee pri Cmureku. Udarila je strela ter ga užgala. Škoda je ogromna. Bil je lastnina konservativnega grofa Luchessi-Palli della Grazzia. Pač škoda je za krasno stavbo.

Vrli mladenič. Pišejo nam: Pri mlinarju A. Rupp-u v Arnovžu je v službi šentiljski rojak ter sošolec sedanjih domo-

ljubnih mladeničev šentiljskih, Fr. Marko, kateri je tudi naročnik našega lista. Ko je gospodar zvedel, v kakšnem duhu je pisan, je temu naročniku ta list takoj prepovedal. Pa kako jo je skupil. »Rajše grem od Vas, kakor da bi ne smel »Gospodarja« brati«. To je značaj! Mladeniči slovenski, posebno Vi rojaki omenjenega, prebirajte radi tega našega neustrašenega branitelja ter glejte, da še vsak po jednega novega naročnika pridobi! Ti pa, vrli rojak naš, stoj tudi z naprej trdno pod našim praporom!

Branislav.

Od Sv. Križa na murskem polju se nam piše: Dne 14. t. m. je imela kmetijska zadruga svoje občeno zborovanje, h kateremu je bil tudi povabljen g. dr. Rozina, da bi nas nekaj o združnem življenju podučil, in res g. dr. Rozina se je potrudil k nam priti, in ko predsednik pozdravi mnogostevilne zborovalce, da besedo g. dr. Rozini, kateri potem z jedernatimi besedami razlaga koristi zadrug in ob ednem nas spodbuja k vstrajni stanovitosti pri združnem življenju, in nam je dokazoval, kako po Angleškem, Francozkem in Nemškem dobro shajajo, ker so večidel vsi pristopili k raznim zadrugam, in po obšir-nem končnem govoru se mu je predsednik zahvalil za njegov presrčen govor. Bog vam plati! Potem se je začelo posvetovanje zaradi mostne velike vage in se je sklenilo, da bi to reč prevzeli občinski županje v svojo skrb, ravno tak tudi prošnja za živinski sejem, in ko pride na vrsto posvetovanje zaradi združne mlekarnice, se je ednoglasno sklenilo, da je za povzdigo gospodarstva oziroma živinoreje potrebno, da se ustanovi združna mlekarna. Na to se je izvolil za vsako občino eden zaupni zadržnik, kateri naj po svoji občini popiše, koliko bode kateri zadržnik zmožen dajati mleka v združno mlekarno, in kakor se že sliši, se obeta dovolj mleka. Želeti pa bi bilo, da tisti, kateri nameravajo kdaj pristopiti k zadrugi, naj se zdaj pravočasno oglasijo k pristopu, da se potem določi, kaka sprava se naroči za izdelovanje sira in surovega masla. V pouk smo že lani dali enega fanta, kateri se je izučil v izdelovanju sira na združniške stroške, ne pa na stroške enega zadržnika, kakor je to nek dopisnik v zadnji številki »Domoljuba« objavil. Vsem zadržnikom bodi tudi znano, da so še razun našega preč. g. župnika Josipa Weixla pristopili tudi mil. stolni dekan gosp. dr. Ivan Križanič kot ud naše kmetijske zadruge, za kar njima bodi na tem mestu izrečena presrčna zahvala.

Grozen čin. Iz Majšperga nam pišejo: Pred letom zginila je naenkrat tukaj 11letna deklica, hči Franca Bratuša, viničarja v Majšperski župniji; nikdo ni vedel kam. Med tem najdejo mrtvo neko neznano deklico blizu Spielfelda; oče Bratuša pelje se tje in trdi, da je ista deklica njegova hči. Nikdo se pri nas ni več zmenil za dekle. Preteklo nedeljo vidimo naenkrat Bratuša uklenjenega. Tekom leta se je namreč dokazalo, da ona deklica pri Spielfeldu ni bila njegova hči. Kam pa bi njegovo dekle izginilo? Stvar je postala sumljiva, prijeli so očeta in sedaj je ta priznal strašni čin, ki ga je dovršil lani. On, oče, je svojo hči, 11letno dekle, sam umoril. Priznal je pred pričami po daljšem času, da je dekle zadavil, potem pa razkosal (kakor pravi, na 10 koscev) in posamezne kose sežgal; kosti, da bi prej zgorele, je baje stolkel, lase pa razrezal in raztrosil nekje. Nazadnje je trdil, da mu je pomagala pri tem strahovitem delu njegova žena, ki pa ni hotela tega priznati. Nadalje bode se vsa stvar pojasnila iz preiskave. Mož in žena sta seveda pod ključem. Omenim še to, da se je on precej ogibal cerkve in — spovednice. Skoraj neverjetno, da zamore očetovsko srce kaj takega storiti!

Nova šola. V Grušovi pri Mariboru se ustanovi ednorazredna ljudska šola v II. plač. razredu.

Dr. Anton Vilimek, med. univ. se je naselil pri Sv. Trojici v Slov. gor. v hiši